

عنوان مقاله:

پیش بینی صمیمیت زناشویی براساس بخشش و تحمل پریشانی زنان متاهل شهر تهران

محل انتشار:

نهمین کنگره ملی آسیب شناسی خانواده و پنجمین جشنواره ملی خانواده پژوهی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدسجاد غفوری - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی خانواده، پژوهشکده خانواده دانشگاه شهید بهشتی

علی زاده محمدی - دانشیار پژوهشکده خانواده شهید بهشتی

محمود حیدری - دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: صمیمیت زناشویی به عنوان یکی از عناصر کلیدی به منظور داشتن ارتباطات زناشویی مستحکم روابط میان همسران می باشد صمیمیت با بسیاری از مفاهیم در ارتباط است که از جمله آن ها می توان به بخشش و تحمل پریشانی اشاره نمود. هدف پژوهش حاضر پیش بینی صمیمیت زناشویی براساس بخشش و تحمل پریشانی در زنان متاهل بود. روش: طرح پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل کلیه زنان متاهل شهر تهران در سال ۱۳۹۹ است که تعداد ۱۵۱ نفر به روش نمونه گیری در دسترس به پرسش نامه های صمیمیت (ISQ)، مقیاس بخشش (HFS) و مقیاس تحمل پریشانی (DTS) پاسخ دادند. داده ها با استفاده از همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج: براساس یافته های این مطالعه متغیرهای بخشش و تحمل پریشانی رابطه مثبت و معناداری با صمیمیت زناشویی داشتند، بدین صورت که با افزایش میزان بخشش و تحمل پریشانی به میزان صمیمیت زناشویی نیز افزوده می شود ($P < 0/01$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که صمیمیت زناشویی از طریق بخشش و تحمل پریشانی قابل پیش بینی است. بحث: براساس یافته های این پژوهش می توان گفت که بخشش و تحمل پریشانی نقش بسزایی در تبیین صمیمیت زناشویی در میزان زنان متاهل ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

بخشش، تحمل پریشانی، صمیمیت زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1345843>

